

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Carta als xiquets i xiquetes que celebren la primera comunió

Estimat xiquet, estimada xiqueta, que celebres la teva primera comunió: moltes felicitats! Quina sort tens de ser amic/amiga de Jesús i de rebre'l dins teu participant en l'eucaristia! A la catequesi de la teva parròquia has après moltes coses d'Ell i també has après moltes pregàries per parlar de tu a tu amb Ell, com un amic parla amb un altre Amic. Dona-li sempre moltes gràcies per aquesta preciosa amistat. Dona-li també moltes gràcies pels catequistes i mossens que t'han ajudat a conèixer Jesús.

Però ja sé que em diràs, que encara et manca molt per conèixer, molt per celebrar i viure en aquesta bonica amistat. Et convido a que continuïs coneixent Jesús cada dia millor, perquè els amics de debò segueixen tractant-se durant tota la vida. Anima't, per tant, a continuar participant, junt amb els altres xiquets i xiquetes del teu grup, en la catequesi parroquial de postcomunió. Val molt la pena!

T'animo a que també continuïs assistint a l'eucaristia que se celebra a la teva parròquia cada diumenge. Ves-hi amb els teus pares, germans i amics. El diumenge és el dia en què els cristians commemorem la Resurrecció de Jesucrist. Ell et continua parlant a través dels textos bíblics que proclamem durant la celebració de l'eucaristia, sobretot a través dels Evangelis. I ves també a Missa per rebre la comunió, el seu pa de vida, l'aliment que ens nodreix i ens dona la força per créixer i madurar com a bons deixebles de Jesús. En el moment en què rebis la comunió, el Cos de Crist, i responguis «amen»,

recorda sempre que Jesús no només és «amb» tu sinó que és també «en» tu, dins el més íntim de tu mateix.

Per cert... no deixis de pregar cada dia a Jesús, el teu millor Amic: en llevar-te de bon matí, donant-li gràcies pels aliments que menges, i en allitar-te a la nit. La teva amistat amb Jesús creixerà més si parles amb Ell i si l'escoltes cada dia. I quan t'adonis que has fallat en alguna cosa que no està bé, no dubtis a demanar perdó i celebrar el sagrament de la reconciliació. Recorda que el bon papa Francesc acostuma a dir-nos que Déu mai no es cansa de perdonar-nos.

Intenta ser tan bon xiquet, tan bona xiqueta, com ja ho ets, especialment amb els més pobres i ne-

cessitats. Comparteix el teu temps i les teves coses amb els qui tenen menys que tu. No oblidis que hi ha més goig en donar que en rebre. Al col·legi sigues amic/amiga de tothom. Estima molt els teus pares, germans, avis i familiars. Sigues generós i bon col·laborador en tot. I demana-li a Jesús que sigueu una família molt unida i feliç. Saluda de part meva al teu pare i a la teva mare. Ells t'estimen molt.

Quina passada viure la joia de ser cristians, oi que sí? Prega per mi, el teu bisbe. Jo prego per tu, bon xiquet, bona xiqueta, que celebren la primera comunió.

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Marxo de casa

Un jove, a punt de casar-se, en un dels darrers sopars que feia amb els pares i germans a la llar familiar, els va llegir un escrit. En transcripció l'inici. «El proper divendres encetaré una nova etapa de la meua vida i no voldria fer-ho sense dir-vos algunes coses que porto molt endins. Des de menut m'heu ensenyat i transmès uns valors que m'han fet el que soc. Cada dia he vist en vosaltres l'exemple del que heu predicat i em sento orgullós que hagi estat així perquè penso que valors com la generositat, l'agraïment, el lliurament, la constància, l'afecte, l'altruisme, la sinceritat... en resum, l'amor tan relacionat en nosaltres amb la fe, són difícils de trobar actualment.

Jo he seguit un procés de maduració llarg i amb molts alts i baixos que també heu patit, sempre al meu costat. No trobo un moment important de la meua vida sense la vostra presència. Marxo de casa però sé que seguirà sent casa meua. Mai m'ha faltat res i sempre heu estat a prop quan us he necessitat, tot i que de vegades m'he resistit una mica a la vostra ajuda. La família ha de ser el més important. Ara començarem la nostra amb la Gemma. Us estimo i vull compartir amb vosaltres tots els esdeveniments que vinguin, els bons i els dolents [...].»

Poc podien esperar aquestes paraules els pares que havien viscut els «alts i baixos» del fill «que de vegades m'he resistit a la vostra ajuda». La sembra en la seva vida havia començat «des de menut», en realitat molt abans, perquè fou fill de l'amor. S'ha sentit acompanyat, «sempre heu estat a prop», els pares li han dedicat temps, li han transmès valors i els té com a «exemple del que heu predicat», com a testimonis i referents. L'han ajudat a formular un propòsit: «La família ha de ser el més important» i en ells ha trobat «en resum,

l'amor tan relacionat en nosaltres amb la fe». Déu a prop. A més, ha après a ser agraït amb els que l'han ajudat a ser. Per això en dona gràcies. «Honra el pare i la mare... així tindràs llarga vida i seràs feliç» (Dt 5,16).

Aquests pares esdevingueren referència exemplar. És una llàstima que la pèrdua, quasi totalment, de la força de l'exemple i del testimoni de la pròpia vida com a valor fonamental en l'educació i també en l'educació dels fills, faci que molts pares no se'n sentin referents, amb les repercussions que això comporta.

Sempre som a temps, però, per referir el camí.

Enric Puig Jofra, SJ

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Carta a los niños y niñas que celebráis la primera comunión

Estimado niño, estimada niña, que celebras tu primera comunión: ¡muchas felicidades! ¡Qué suerte tienes de ser amigo/amiga de Jesús y de recibirlo dentro de ti al participar en la eucaristía! En la catequesis de tu parroquia has aprendido muchas cosas de Él y también has aprendido muchas oraciones para hablar de tú a tú con Él, como un amigo habla con otro Amigo. Dale siempre muchas gracias por esta preciosa amistad. Dale también muchas gracias por los catequistas y padres que te han ayudado a conocer a Jesús.

Pero ya sé que me dirás, que todavía te falta mucho por conocer, mucho por celebrar y vivir en esta bonita amistad. Te invito a que continúes conociendo a Jesús cada día mejor, porque los amigos de verdad siguen tratándose durante toda la vida. Anímate, por lo tanto, a continuar participando, junto con los otros niños y niñas de tu grupo, en la catequesis parroquial de post-comunión. ¡Vale mucho la pena!

Te animo a que también continúes asistiendo a la eucaristía que se celebra en tu parroquia cada domingo. Ve con tus padres, hermanos y amigos. El domingo es el día en que los cristianos conmemoramos la Resurrección de Jesucristo. Él te continúa hablando a través de los textos bíblicos que proclamamos durante la celebración de la eucaristía, sobre todo a través de los Evangelios. Y ve también a Misa para recibir la comunión, su pan de vida, el alimento que nos nutre y nos da la fuerza para crecer y madurar como buenos discípulos de Jesús. En el momento en que recibas la comunión, el Cuerpo de Cristo, y respondas «amén», recuerda siempre que Jesús no solo está «contigo», sino que está también «en» ti, dentro de lo más íntimo de tu ser.

Por cierto... no dejes de rezar cada día a Jesús, tu mejor Amigo: al levantarte de buena mañana, dándole gracias por los alimentos que comes, y al acostarte por la noche. Tu amistad con Jesús crecerá más si hablas con Él y si le escuchas cada día. Y cuando te des cuenta de que has fallado en algo que no está bien, no dudes en pedir perdón y celebrar el sacramento de la reconciliación. Recuerda que el buen papa Francisco acostumbra a decirnos que Dios nunca se cansa de perdonarnos.

Intenta ser tan buen niño, tan buena niña, como ya lo eres, especialmente con los más pobres y necesitados. Comparte tu tiempo y tus cosas con quienes tienen menos que tú. No olvides que hay más gozo en dar que en recibir. En el colegio sé amigo/amiga de todo el mundo. Ama mucho a tus padres, hermanos, abuelos y familiares. Sé generoso y buen colaborador en todo. Y pídele a Jesús que seáis una familia muy unida y feliz. Saluda de mi parte a tu padre y a tu madre. Ellos te quieren mucho.

¡Qué pasada vivir la joya de ser cristianos! Reza por mí, tu obispo. Yo rezo por ti, buen niño, buena niña, que celebráis la primera comunión.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Trobadra general dels Equips de Matrimonis de la Mare de Déu de Catalunya i Menorca a Barcelona

El passat 13 d'abril es va celebrar a Barcelona la Trobadra general dels Equips de Matrimonis de la Mare de Déu (EMD) de la regió Catalunya-Menorca.

Van comptar amb moltes activitats de tot tipus: pregàries, reflexions, xerrades, jocs, concert i van acabar amb una Eucaristia presidida pel consiliari regional dels EMD, Mn. Joan Guerola.

De la diòcesi de Tortosa van assistir un nombrós grup de matrimonis d'Amposta, Deltebre, Tortosa i Benicarló. La xerrada va estar a càrrec de la Gna. Pilar Jordà, que ens va parlar del llibre del matrimoni Ruth i Booz i que va ser molt enriquidora i on tots els assistents van participar activament.

Els EMD com a moviment d'espiritualitat conjugal ens formem contínuament i participem activa-

ment en altres moviments com prematrimonials, Càritas, pastoral penitenciar, catequesis... Posem la família cristiana al capdavant, com a objectiu per aconseguir créixer en la fe i transmetre-la als altres.

Vam gaudir també del concert del grup de música catòlica de pop-rock Escletxa, on hi participen dos mossens del Vallès.

Les germanes hospitalàries de la Santa Creu ens van acollir meravellosament per a que la trobadra fos un dia de goig i reencontre i poder tornar a les nostres llars amb les piles carregades.

Pepe i Pepita Domenech - Signes
Responsables regionals dels EMD
Catalunya i Menorca

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Preguem junts pels qui sofreixen les terribles conseqüències de la guerra. Tants joves, tants joves moriran! Demanem al Senyor que ens doni la gràcia de vèncer aquesta bogeria de la guerra, que és sempre una derrota» (13 de març).

@Pontifex_es: «Déu ens ha estimat primer, Ell ens ha esperat. Ens estima i continua estimant-nos. I aquesta és la nostra identitat i la nostra força: som estimats per Déu» (14 de març).

@Pontifex_es: «Algunes persones no aconsegueixen superar la vergonya per

a anar a confessar-se. Però si t'averonyeixes, significa que no acceptes el que has fet: és un bon senyal. No et quedis presoner de la vergonya, perquè Déu no s'averonyeix de tu. Ell t'estima sempre» (15 de març).

@Pontifex_es: «En el centre de la vida cristiana està el do de l'amistat amb el Senyor, que ens allibera de la tristesa de l'individualisme i del risc d'una vida sense sentit, sense amor i sense esperança» (16 de març).

Missa en honor a la Mare de Déu de la Providència. Festa de Mig-Camí

Qui no coneix de la gent de Tortosa i comarca l'ermita de Mig-Camí? Està situada a la carretera Simpàtica a uns 5 km de Tortosa, a mig camí entre la ciutat i el Coll de l'Alba des d'on es contempla la ciutat de Tortosa i fins i tot el Port. Edifici medieval que fou arrasat l'any 1640 en la Guerra dels Segadors, però fou reconstruït el 1699 i, el 1710 es restaurà la imatge de la Mare de Déu de la Providència. És un edifici emblemàtic protegit com a Bé Cultural d'Interès Local.

La celebració de la festa és el III Diu-menge de Pasqua, aquest any el 14 d'abril.

A les 19 h, un bon grup de persones ens vam reunir per celebrar la Missa i després la processó. Com la parrò-

quia de Sant Blai és la qui té cura de l'ermita, celebrà l'Eucaristia Mn. Josep M. Membrado i la part musical fou a càrrec del Sr. Toni Perulles.

Tot seguit l'homília. Era el III Diu-menge de Pasqua i ens vam reunir per celebrar la festa de la Mare de Déu de la Providència, coronada pel papa Benet XIV. «Quan estava al Seminari, els dijous o els diumenges, veníem els seminaristes a fer una visita a la Mare de Déu de la Providència. Estimem la Mare de Déu, sigui la que sigui la seua advocació.»

Mn. Membrado impartí la benedicció final i ens acomiadà dient-nos: «Anem arreu i anunciem la joia de Jesús Ressuscitat». Tot seguit el cant a la Mare de Déu: *Regina coeli, laetare, al-leluia*. En acabar la celebració de l'Eucaristia vam fer la tradicional processó per la plaça al voltant de l'ermita.

Maria Joana Querol Beltrán

Trobada Infantil Diocesana a Tortosa

El diumenge 14 d'abril, més de 200 xiquets i familiars es van aplegar al Seminari Diocesà per tal de celebrar la Trobada Infantil Diocesana. Ja en van quasi 40 i catequistes i famílies, que acompanyaven els seus fills, no es van voler perdre aquesta trobada, un trobada que portava com a títol: «Benaurats!»

La jornada començava amb tot un seguit de tallers on els xiquets podien pintar-se, acabar l'activitat catequètica que prèviament havien treballat en les seves parròquies, fer-se un *photo-call* o també preparar-se per a l'*scape room* de després.

La primera part del matí va està dinamitzada a partir de diferents proves on els participants havien de descobrir les claus necessàries per tal de tornar a donar llum a una humanitat que cada vegada viu més desesperançada. Gràcies a les Benaurances, els participants van poder aconseguir donar llum a moltes situacions de foscor que ens presenta el món actual.

Després de superar tot aquest seguit de proves, gràcies al Grup de la Passió de La Cava, es va portar a terme una representació de l'escena de les

Benaurances, on Jesús va poder interpel·lar els participants per tal de presentar les Benaurances com una bona proposta per ser feliços.

Després, temps per a l'Eucaristia, presidida per primer cop pel bisbe Sergi, que també ens va acompanyar tota la jornada i va poder saludar els

participants de les diferents parròquies. Per la tarda, temps per a la gimcana i per al festival, i plens d'alegria i donant gràcies al Senyor pel bé que tots junts ens ho havíem passat, vam tornar a les nostres llars, esperant la propera trobada.

Mn. Tomàs Mor

AGENDA

- ▮ **Dimecres 12**, Jesús, Casa Mare de la Consolació, a les 17 hores, Festa de santa Maria Rosa Molas.
- ▮ **Dijous 13**, La Fatarella, a les 11.30 hores, Festa de sant Antoni de Pàdua.
- ▮ **Dissabte 15**, Prat de Comte, a les 19 hores, confirmacions.
- ▮ **Diumenge 16**, Vinaròs, Capella de la Mare de Déu del Carme, a les 10 hores, trobada de fi de curs dels Equips de la Mare de Déu.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1R 17,1-6 / SI 120 / Mt 5,1-12]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. ■ Dimarts [Fets 11,21b-26; 13,1-3 / SI 97 / Mt 10,7-13]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a Xipre, on morí; sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alicia, vg. cistercenca.

12. ■ Dimecres [1R 18,20-39 / SI 15 / Mt 5,17-19]. Tortosa: □ Santa Maria Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. de les Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; bea-

ta lolanda (o Violant), religiosa franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Dijous [1R 18,41-46 / SI 64 / Mt 5,20-26]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. ■ Divendres [1R 19,9a.11-16 / SI 26 / Mt 5,27-32]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dissabte [1R 19,19-21 / SI 15 / Mt 5,33-37]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid,

1809 - València, 1865), vg., fund. de les adoratrius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.; sant Bernard de Menton, rel.

16. ■ Diumenge vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 17,22-24 / SI 91 / 2Co 5,6-10 / Mc 4,26-34]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, vg.

Diumenge X de durant l'any (B)

COMENTARI

«Tothom que compleix la voluntat de Déu és el meu parent, la meva parenta, la meva mare»

La forma de parlar i d'actuar de Jesús capgira totes les formes de fer habituals entre nosaltres. Un home que predica i al qual no li *ni queda temps per a menjar*: aquest home *ha perdut el seny!* està boig! On s'ha vist un home així! I tirant-les a mal dades, *els mestres de la Llei* l'acusen d'estar endimoniat i això per ells explica per què pot expulsar dimonis (!). Si els dimonis el que volen és entrar dins del cor dels homes i no sortir-ne! És tan absurda aquesta acusació que el mateix Jesús els hi fa veure: *Si un reialme es divideix en faccions que lluiten les unes contra les altres, no pot durar, i si dins d'una família hi ha divisions tampoc no pot durar.* Això ho veiem clarament en els partits polítics o en qualsevol agrupació: dividits estan condemnats a desaparèixer! Per això Jesús ha d'explicar la gran novetat: el que passa és que Jesús ha vingut a instaurar una nova relació entre Déu i els homes, tan nova, que ens estranya a nosaltres mateixos. *Qui són la meva mare i els meus parents?* Nosaltres diríem que els de carn. Però Jesús diu: *Aquests són la meva mare i els meus familiars: tothom qui compleix la voluntat de Déu és el meu parent, la meva parenta, la meva mare.* Evidentment sabem que l'única que ha complert plenament la voluntat del Pare és Maria. Per això ella es Mare per un doble títol: per haver-lo engendrat en el cos però sobretot en el seu esperit; abans en l'esperit que en el cos. I Pau ens fa veure també les coses d'una altra manera: *El nostre cos que és la casa de Déu a la terra serà destruït, però sabem que tenim al cel un altre edifici, obra de Déu no fet de mà d'homes, etern.* La perspectiva cristiana ho capgira tot. Ho veiem en la primera lectura: després del pecat d'Adam i Eva, els primers pares no moren com Déu els hi havia dir: *El dia que en mengis tingues per cert que moriràs.* Al contrari, Déu anuncia la victòria del llinatge de la dona, que és Jesús, sobre el llinatge de la serp, Satanàs. És el que fa Jesús a l'evangeli. I el que vol és que vencem també el mal, com ell.

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 3,9-15)

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu el cridà i li digué: «On ets?» Ell li respongué: «He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat.» Li digué el Senyor-Déu: «Qui t'ha fet saber que anaves nu? ¿És que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?» L'home li digué: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat.» El Senyor-Déu digué a la dona: «Per què ho has fet, això?» Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganyat.» El Senyor-Déu digué a la serp: «Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegaràs sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigues enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap i tu l'atacaràs al taló.»

▶ Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel la redempció generosa.*

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 4,13-5,1)

Germans, l'Escriptura diu: «Em sento ple de fe, i per això he parlat.» Nosaltres, doncs, que tenim el mateix Esperit de la fe, també ens sentim plens d'aquesta fe, i per això parlem, i sabem que aquell qui ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús i ens portarà a la seva presència juntament amb vosaltres. Perquè tot això és ben bé vostre; així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies a la seva glòria. Per això no ens desanimem. És veritat que la vida d'homes que vivim per fora es va consumint, però la que vivim dins nostre es va renovant cada dia, perquè el pes lleuger del que ara sofrim, i que dura tan poc, va acumulant un pes incomparable de glòria que durarà sempre. I nosaltres no apuntem a això que veiem, sinó a allò que no veiem, perquè les coses que veiem passen, però les que no veiem duren per sempre. El nostre cos, que és la casa i el tabernacle de Déu a la terra, serà destruït, però sabem que tenim al cel un altre edifici, un temple que és obra de Déu, no fet de mà d'homes, etern.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 3,20-35)

En aquell temps, Jesús entrà a casa amb els deixebles, i tornà a reunir-s'hi tanta gent que no els quedava temps ni de menjar. Quan els seus sentiren dir el que feia hi anaren per endur-se'l, perquè deien que havia perdut el seny. Per altra banda, els mestres de la Llei que havien vingut de Jerusalem deien que estava posseït per Beelzebul, i que treia els dimonis pel poder del rei dels dimonis. Jesús els cridà i els rebatia valent-se de paràboles. Els deia: «Com pot ser que Satanàs vulgui treure fora Satanàs? Si un reialme es divideix en faccions que lluiten les unes contra les altres no pot durar gaire temps. I si dins d'una família hi ha divisions, tampoc no pot durar. Igualment, si el regne de Satanàs s'ha dividit en faccions que lluiten entre elles ja no se sosté: no pot pas durar. A casa d'un guerrier valent ningú no pot penetrar-hi per prendre-li el que té sense encadenar-lo abans; només així li podrà saquejar la casa. Us ho dic amb tota veritat: Per més pecats que un home cometés i per més blasfèmies que proferís, Déu està disposat a perdonar-lo, però el qui injuria l'Esperit Sant, Déu no el perdonarà mai i sempre serà reu del seu pecat.» Jesús va fer aquesta afirmació perquè deien que tenia un esperit maligne. Després arribà la seva mare amb els seus familiars, i de fora estant el fan cridar. La gent que seia al voltant d'ell li diu: «La vostra mare i els vostres parents són aquí fora, que us volen veure.» Ell els respon: «Qui són la meva mare i els meus parents?» Llavors mirant els que seien tot al voltant, diu: «Aquests són la meva mare i els meus familiars: tothom qui compleix la voluntat de Déu és el meu parent, la meva parenta, la meva mare.»

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 3,9-15)

Cuando Adán comió del árbol, el Señor Dios lo llamó y le dijo: «¿Dónde estás?». Él contestó: «Oí tu ruido en el jardín, me dio miedo, porque estaba desnudo, y me escondí». El Señor Dios le replicó: «¿Quién te informó de que estabas desnudo?, ¿es que has comido del árbol del que te prohibí comer?». Adán respondió: «La mujer que me diste como compañera me ofreció del fruto y comí». El Señor Dios dijo a la mujer: «¿Qué has hecho?». La mujer respondió: «La serpiente me sedujo y comí». El Señor Dios dijo a la serpiente: «Por haber hecho eso, maldita tú entre todo el ganado y todas las fieras del campo; te arrastrarás sobre el vientre y comerás polvo toda tu vida; pongo hostilidad entre ti y la mujer, entre tu descendencia y su descendencia; esta te aplastará la cabeza cuando tú la hieras en el talón».

▶ Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 4,13-5,1)

Hermanos: Teniendo el mismo espíritu de fe, según lo que está escrito: «Creí, por eso hablé», también nosotros creemos y por eso hablamos, sabiendo que quien resucitó al Señor Jesús también nos resucitará a nosotros con Jesús y nos presentará con vosotros ante él. Pues todo esto es para vuestro bien, a fin de que cuantos más reciban la gracia, mayor sea el agradecimiento, para gloria de Dios. Por eso, no nos acobardamos, sino que, aun cuando nuestro hombre exterior se vaya desmoronando, nuestro hombre interior se va renovando día a día. Pues la leve tribulación presente nos proporciona una inmensa e incalculable carga de gloria, ya que no nos fijamos en lo que se ve, sino en lo que no se ve; en efecto, lo que se ve es transitorio; lo que no se ve es eterno. Porque sabemos que, si se destruye esta nuestra morada terrena, tenemos un sólido edificio que viene de Dios, una morada que no ha sido construida por manos humanas, es eterna y está en los cielos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 3,20-35)

En aquel tiempo, Jesús llegó a casa con sus discípulos y de nuevo se juntó tanta gente que no los dejaban ni comer. Al enterarse su familia, vinieron a llevárselo. Porque se decía que estaba fuera de sí. Y los escribas que habían bajado de Jerusalén decían: «Tiene dentro a Belzebú y expulsa a los demonios con el poder del jefe de los demonios».

Él los invitó a acercarse y les hablaba en parábolas: «¿Cómo va a echar Satanás a Satanás? Un reino dividido internamente no puede subsistir; una familia dividida no puede subsistir. Si Satanás se rebela contra sí mismo, para hacerse la guerra, no puede subsistir, está perdido. Nadie puede meterse en casa de un hombre forzudo para arramblar con su ajuar, si primero no lo ata; entonces podrá arramblar con la casa.

En verdad os digo, todo se les podrá perdonar a los hombres: los pecados y cualquier blasfemia que digan; pero el que blasfeme contra el Espíritu Santo no tendrá perdón jamás, cargará con su pecado para siempre». Se refería a los que decían que tenía dentro un espíritu inhumano.

Llegan su madre y sus hermanos y, desde fuera, lo mandaron llamar. La gente que tenía sentada alrededor le dice: «Mira, tu madre y tus hermanos y tus hermanas están fuera y te buscan». Él les pregunta: «¿Quiénes son mi madre y mis hermanos?». Y mirando a los que estaban sentados alrededor, dice: «Estos son mi madre y mis hermanos. El que haga la voluntad de Dios, ese es mi hermano y mi hermana y mi madre».